

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 19 września 2018 r.

w sprawie zmian w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach
uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich
Unii Europejskiej

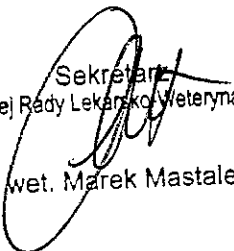
Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wyraża zaniepokojenie planowanymi zmianami w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Nie widzi również potrzeby dokonywania jakichkolwiek zmian w ustawach regulujących dostęp do zawodu lekarza weterynarii będącego zawodem sektorowym. W ocenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej zasady uznawania kwalifikacji zawodowych i wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez obywateli państw trzecich zostały należycie uregulowane w ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, zdały one egzamin i nie wymagają zmian. Lekarze weterynarii w Polsce, jako zawód zaufania publicznego, mają ogromny wpływ na sprawy polityki państwa w zakresie weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego poprzez ochronę zdrowia zwierząt i nadzór nad żywnością zwierzęcego pochodzenia oraz na ochronę środowiska. Sprawując nadzór nad często ogromnymi zakładami przetwórstwa żywności zwierzęcego pochodzenia mają oni bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo zdrowotne obywateli. Jest to szczególnie ważne w dobie zagrożenia terrorystycznego, w tym bioterroryzmem. Dlatego każdy lekarz weterynarii wykonujący te zadania poddawany jest weryfikacji na kolejnych etapach swojego rozwoju zawodowego. Uniemożliwienie weryfikacji posiadanych kwalifikacji w zawodzie lekarza weterynarii w odniesieniu do obywateli państw trzecich może więc stanowić realne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt i to nie tylko w Polsce, ale również w całej Unii Europejskiej.

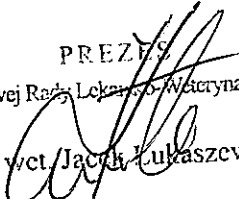
Należy także podkreślić, iż na polskim rynku pracy nie występują niedobory pracowników posiadających prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Co więcej, występuje wręcz przeciwnie zjawisko – w związku z nowo otwieranymi przez uczelnie wyższe studiami na kierunku weterynaria liczba osób uzyskujących prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii cały czas rośnie, za czym, niestety, nie postępują potrzeby rynku pracy. Brak więc zatem uzasadnienia dla obniżenia wymogów niezbędnych do wejścia na polski rynek pracy lekarzy weterynarii z państw trzecich.

Proponowane zmiany budzą również wątpliwości co do zgodności z prawem unijnym, gdyż ich przyjęcie grozi dopuszczeniem do polskiego, a w konsekwencji również unijnego, rynku pracy osób o kwalifikacjach zdobytych w państwach trzecich o niejednokrotnie niższych od unijnych standardach kształcenia. Należy pamiętać, iż zawód lekarza weterynarii

to jeden z tzw. zawodów sektorowych, w których, w ramach Unii Europejskiej, uznanie kwalifikacji odbywa się w sposób automatyczny. Niezbędne jest jednakże posiadanie przez osobę ubiegającą się o takie uznanie dokumentów poświadczających kwalifikacje (dyplomów, zaświadczeń) szczegółowo wymienionych w załączniku V do dyrektywy 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. Ten automatyzm jest możliwy z uwagi na wspólnie wypracowane minimalne wymogi w zakresie kształcenia.

W związku z powyższym, w ocenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, dopuszczenie do wykonywania jednego z zawodów sektorowych przez osoby będące obywatelami państw trzecich, które w tych państwach zdobyły kwalifikacje zawodowe możliwe jest jedynie po szczegółowej, dogłębnej weryfikacji tych kwalifikacji dokonywanej w odniesieniu do każdego z przypadków indywidualnie w sposób zgodny z obecnie obowiązującym prawem.

Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Marek Mastalerek

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Jacek Łukaszcwicz